

جشن شاهنشاهی ایران

دستورالعمل شاهنشاهی
جمهوری اسلامی ایران

این روز نامه مکمل در تاریخ طی ۱۰۰ شاهزاده و در تیره اش از همین جراید سراسر کشور و همراه با آنچه اشاره می‌یابد

شماره دوم : دوشنبه ۴ مرداد ۱۳۵۰

از : نیو تایمز

* انقلابی موفق و با اصالت ایرانی *

از منچستر گاردن

* ایران در یکی از درخشان ترین ادوار قاریخ خود *

۱۰۰ لوح آزاده و از آن پس

سپاسنامه کاہنان

در این شماره ، قسمی از سپاسنامه کاہنان به وجود راه که در مقام شکاری از سراسله آزاد کان و رهانه داشت از تغییر پندگی و پرده کی ، مغل کرته است درج میکنم . کاہنان ، در این سپاسنامه ، نخست به «توبیل» ، حکمران ستادیان و کوههاد پایان ، افشه نموده و چهره او را و کوچه را ناشایست اور ، تصویر کردند و آنگاه اندیشه کیروش را ارج نهادند .

در این سطور ، به خوبی و روشن میتوان چهره تابانک و آزادی افرین بینان کیار شاهنشاهی ایران زین را دریافت .

فرمگ مردی ، صاحب اندیشه برتر ، که اراده خستگان شناس خود را در راه رعایت ملتها بکار برد . این سطور درختان ، فصلی پنجه در زیدگی کیروش بزرگ و تاریخ ارجمند ماست :

انتحاص در جهان

بنیاد شاهنشاهی ایران آغازی

برفصل همبستگی ملت ها

ایران دست یافتنش به اوج نشست ، باید به طلاقی نهادن که این مقصود است . تمامی شهدا و نعمتی شریعه سیوی میگردند که در تاریخ تمدن چاری ساخت . برای درک اتفاق بزرگ کی که در تاریخ تمدن میگذرد به روایت های مذهبی ، باتفاقه ها و اسلامی ملک ، بد دست آمده امازگاری و کاوش های باستان شناسان نگاه کنیم ، همه سر گذشت غیرانگیز ملول و اقامه سیار است که بی هیچ تأثیر نمیگیرد . ساختن این های بزرگ گفایم کردن و نگاه دو هزار و پانصد سال پیش از این ، دنیای متمدن ،

چرا آئین دوهزار و پانصد ساله شاهنشاهی را

جشن میگیریم؟

هنیه میداند ، اما باز گفتند است ، و این متألم از گفتگو هات .

دو هزار و پانصد سال پیش از این تحویل ، تاریخ تمدن را وارد مرحله

تاریخی میگرد ، و قاعده ای از این تحویل نورا جانشینی کی که در تاریخ تمدن

چاری ساخت . برای درک اتفاق بزرگ کی که در تاریخ تمدن میگذرد به روایت های مذهبی ، باتفاقه ها و اسلامی ملک ، بد دست آمده امازگاری و کاوش های باستان شناسان نگاه کنیم ،

همه سر گذشت غیرانگیز ملول و اقامه سیار است که بی هیچ تأثیر نمیگیرد . ساختن این های بزرگ گفایم کردن و نگاه دو هزار و پانصد سال پیش از این ، دنیای متمدن ،

تلاش را چنان نهدم میساخ که گویند هرگز نموده است ، و همچنان و دریافتی داشتند آنها را از این خود بینند و نگاه داشتند .

سکنان آنها تا برخی از آنها بزرگ میباشد و بزرگی میباشد .

واگر همانسان تبدیل بدم پیغام میداند و یکسر میگشت و از میان میرده .

افتخار آهی ترین خاطر جهانگیران بزرگ عقیده

بود که خاک سرزمین های اشغال شده را پیغام برگشته و نهاد و نگاه داشتند و

نهاد و غارت و سوراند و ویران کردند و کشند و از در کیفیتی

یا روابط های بین خود ناشت کنند . حتی این تجاوز و هنون

اگر قرار بود ، این وضع دوام یابد ، شاید مرگ از

روی که با استنای خود و ارزش آنها ، بیگانه باید ،

را اطاعت میکرد و رسیده همایان تا قدرت باید و بیاند و

قدرت یافتن همه آنار تمدن های دیگر را نمیگرد ، و از

نوخود ، یادداشت بردن کان و اسیران ، بینای تمنی تاریخ برمیخاست .

هایر میاند و از منتهاش خشونت خیر میدهد ، و هزاران

سال بود که میان ای ایثار میگردند و هزاران

این که شهری را ویران کنند ، و چنان سازند که هم طلح

خالشون ، و در آن کاو آهن بچرند ، متین رایج بوده است

و با خالک یکسان کردن کشورها و مهراها ، بمورت میل

سایر را درآمدند .

چنان یادی این قاست ناشی از غریزه برتری جوئی

و انحصار طلبی بیان میباشد و قدرت های باتفاقه و جوشان

محض میباشدند ، و این کاری بود که کیروش بزرگ آنار

گرد ، و جزو وقوعی کار از میان آن برخی از اینان

قداره این کار بود .

نقیه در صفحه ۸

۷۸ روز نا آغاز جشن شاهنشاهی فاصله داریم ...

بیکشیم های جشن را شکن همچشم بر کلار شده

در صفحات بعد

روز شمار ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی ایران

تاریخ کشور عان را خودمان بنویسیم

انکاس شنی های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی ایران در جهان

روزگار اقبال سفید

جاودانه حمامه های شاهنشاهی (فتح بابل)

خریزهای جشن از داخل و خارج

صفحه ۲

صفحه ۳

صفحه ۴

صفحه ۶

صفحه ۷

صفحه ۸

صفحه ۹

صفحه ۱۰

صفحه ۱۱

تاریخ کشورمان را خود مان بتوانیم

به شهادت تاریخ‌هایی که منشأ

غربی دارد اعتماد نکنیم

و پارا واقع برای رشته کن ساختن این نفوذ پیشانی باتفاق

تاریخ ایرا نرخاسته، و با تکاء منابع قایم، که در مترس

و فرهنگ و تمدن ایران شده بود، پاسندالهای تصمیم‌آمیز

نشستند، آن‌جا که امور اغلب آن تعصباً برای باتخطه

تحقیق بیان کرد که میانه با پیغامه باشندگه تاریخ پیوسته

جهان را، که قسم مهمی از آنرا طی دوهزار و پانصد

سال است، اگر میان زمین و فرهنگ و تمدن و روابطی که باجهان

داشته‌اند، باعث از روی نوچ مین، بدیناره کردند

یاک پاره را غرب، پاکستان هله، و چانشیان آن که

روضه و درون کشته، اوراپیا، سراسر ایران آغاز

شد، اهل ایشت، که زندگ ملوقاًم از دور قدر زمان

تفلیر جویارها که جای میندو تا در میسر خود، یا در

گذرگاه‌های مین بهم پیوند، هر گز خالص و غوشنایدیر

نماده است، احتشام و انتشار پیشایش هرنز و چشم،

بطیعتی شناخته شد بازمگردید، که در آن نقش ایر و باد

و باران و بخار سلگون دریا و رویخانه، پیشاست.

کام کامی، مطلق ازمنان ملی، با میانه‌ها چنان

دست پادشاهی، این باری این تمدن‌ها،

مطلع باشد، چنان امروز، برای پیکار یا بیعیش و نارواهی و انصمار

و قدرت‌فرشی، یازارند است که منشاء قمر و هادینه‌های

جاری برندیان قدمی را پیشاند، و اول هریک را در مرحله

انسانی، پنجه و حد بگذارد، و ازان‌سی که چنین کرد،

حق تمام ملل و اثر تمام اقویه‌های غرفایی است، در هیرات

تمدن جوان، معلوم خواهشند و سیارهای اولیه خام، که

سرچشم پیش و برتری جویی است، از این مان بجزیز

هر قدر پیشیرو درین رنگان، خدمتی پرگز، بقدم و

فرهنگ جهانی است که سر امامت پاید روزی، در آن جای

تمام خالق‌گردی‌شیری، در شرایط ابر و مشخص و معلوم شود.

از خلاصتی هر یزیرگ جشن شاهنشاهی ایران، یکی هم

رونق بخشیدن باهن لالش فرهنگی است.

*
درباره ایران و تمدن شاهنشاهی آن تالاروز، هزار

کتاب نوشته شده است، درباره سرزمینی که مهد تمدن

جادوگانه آمیزه روشن و تیری است، و بیشتر کتابدار

اژرقن پیش دیگرانه و شفاهانه و بیشتر ایرانیان نیز

دست بافال پاریخ گذشته کشور خوش بازدیداند، بهقل

احبابیان از گفته‌های دیگران، بدانه و گز

اجهادی درباره این گوارشها و حد امثال و ملامتها

بخراخ زنداده، آنچه ایرانی توسل چونه‌ای تاریخ

تصعب خام گذشتند و فرهنگ خوش، آنچه بزرگ از خودی

میخواهند، بازگویی پیگانهای ایسو سین‌میگویند، چرا که

رشی و مأخذ او رهی و گاراپش‌ها، هیجان، یا پیشترین

یادگارهای پیگانگان است، چنان فتح و پیروزی ماه در همان

غیارهای تاریخی پنهان شده که باشند درون گذشت و می‌گذارند گی

ما، درین دوچلکی جامعه خلاص ایرانی،

جامعده‌ی که؛ حل خاص روبند و شرده‌های از اندیشه‌و

فرهنگ، بدینه ارائه داده است، همچنان که فرم و فرم اوش شده

است، می‌بیار عالم اسلام را درباره تمدن قدمی ایران و حقی

درباره تمدن اسلام سرزمین خود گمی‌نمایند، اما بدق

با مسائل پیش، از گذشته دور مل متحول امثال دارم

و اگر لازم شود، میتوانیم، اکنون زندگی روزانه ایرانی

از آوارگان هانی را که برای کسب نرود و مقام، بدیار

ایران را آوردند، از روی متومن موجود قارسی یا فارسی

شده تدوین کنم.

پیکارید از رسی غرض آسوده یاد کمیم که مولوی سیاست

معتمداتی اروپاست، از قریش پیش، گروه سیاست‌داران،

و ظالمانی املاح‌جوی اروپا برای ایرانیان جهان درستجوی

ست، و کانی توجه باشد، چون ایران را تقدیم

قدرتزا، در غرب و جنوب آسیا، شناختند، ازیم نفوذ

فرهنگ و نفوذ قدرت قدمی ایران، در قلمرو تصرف شده،

روزنامه جشن شاهنشاهی

در این تاریخ کشورمان را خود مان بتوانیم

و بایان سیاره همچوں و ایلار تمدنی اندیشه و جانکاری

در از دور مل متحول امثالی از ایرانیان

و ایلار تمدنی از ایرانیان، و دوستخواه داشت،

جیوه و استیل از غرب بود، از جانب اقوام ساکن جنوب و

جنوب‌شرقی اروپا که اسکندر مقدونی، ویدریش، در راس آن

شماره دوم

صفحه ۴

جاودا ن حما سه های شامہنگ شاهی

پویان نیز نظری پیدا کرده بود، ایشتار باز هر ختیر بل مردوك خدمای بزرگ بود، و خادمان معبد او، خادمان، عشرت بودند، و زنان و ختیرانی بودند که در معد از مردان پذیرائی دند.

اما گردش کار جامعه در پایل، پرسه پایه
ستوار بود و نخست خارتگریهای جیوانان و به
سارات گرفت اقامت و قیام و باج گذاشتن
هر هیسانکان، دن و دست و زرع، که پیشتر
ست کاهانهای ریشکانه ها بود، و کفتار
ها و اینار آغاز غله فراوان اذانتند، و در کشتار
ها، استران و هید کان را پیکار میکنند،
سوم داد و ستد و تجارت که پایل بازار گرم
و پرورچن برای خرید کالا و عرضه غله و
اعماله مرده بود، و مصرفی و پانکداری باین
مناسنست در پایل رواج داشت.

بموجب سنگ نشیه ها که بدست آمد،
وضعیت را در پایان پوشید و روش است،
و گفت رایحه در پایل صاریح بوده، رخ نزدیک
نیز کام تا چهل درصد میرسید، ولی نزدیک
ترین رایحه در حدود سه تا چهار درصد است تصور می کرد که از
این تراویح است برداشت شده باشد،
با اینکه قرن بعد داده شدند،
بابل چونکه از سقوط از مقام چاری و
استقرار حکومتی، شهر بزرگ داد و ستد بوده
است، و منتهی خود را داشته است،
دو دروان را از سقوط احراز حکومتی و ای
بابل، دوران روق و توسعه داد و ستد و هجارت
درآوردند و در عین حال این تصور، چهار دیگر

بابل در سرزمین های خارجی قرار داشت که
نظامی سه قاره پیش از هیرفت، و به سه دریا
برخانگی و ارتباط بینیان قدم زندگی بوده:
در دریا مغرب، در سرخ و دریا باس و
اقاتیونس هند نیز بروط میشد، و یاین دلیل
عوامیت آنهاست در کار جای کاروان راهنمایی
بوده، و حاصل غیری و ری تک من در دلیل
کنین دین رو و بزرگ واقع شده بود، این
سرزمین را از خشکسالی میکرد، و یاین
اما، را پیرزوی در طبیعت و قصیرات جویی
در کاران نهایی فرعی که بر فرات و جمله
میخست، فراته، و کاروان راهنمایی آبیاری که میده
بودند، و سیستم آبیاری کشتارهای زراعی را از
بازار و طبیعت و راه ساخته بودند، را یهی که از
بازار و طبیعت و راه ساخته بودند، را یهی که از

کوههای کرستان سازیر میشد، بر همین منوال در شکه های آبیاری مورد استفاده آنها بود، و این شکه های آبیاری، فایده دو گانه داشت، در زمان چنگ و پوشش دشمن، دست و پاگر بود و کار نیافرند از دشوار میگرد و در ملح برمحمول کشتارهای افروزد.

این فروختی مخصوص، عامل دوم بود که
با این رفته خیریداران و بازیگران که بوده بودند
میخواستند، هم مسماها، انتیوکسیها، کرسها،
اسیدهای آراینداشتن، اسیدهای آراینداشتن،
اسیدهای آراینداشتن، کوئیتیها،
اسیدهای آراینداشتن و کالاها میتوانند و
از آن همه سه نوع رفته با پایل میتوانند و
کالاها را از
میدانهای میکردند و میبرندند، و سپل کالاها، از
رواههای بازیگرانی، سپوی با پایل راید بود.
از تمام راههای در میدان های داد و ستد و
بازارهای میان پایل و بوتند، همچنان که هم است آدمی
در رکوچه های بین و بازارهای با پایل میگردندند.
دورنمای جمع میشندند و بین زانهای گرفناکون باهم
میگردندند و میکوچندند، درین چهارراه
بازیگران کافی که اتر پرفروندند و از اوتار پفرودند،
و رفت و آمد کشته ها و کاروانها، از راه
فرشات، و از راههای کاروانی، به پایل قلعه
میگردندند.

در همین زمان، بابل، شیر داشت بود،
و مذهب در بابل، به ترویج ستاره شناسی و
زبانی کهک میگردید، و تراکم ایران، خدمت
اقوام شدند و ملکه شده، در بابل، و رواج ساخت
و کار و سیله برداگان و اسرائیل را میگشانید
آنها، موجب شده بود که اغلب اتفاقات تقدیم و
تمیر به ما و داشت های سر زمین های مختلف،
بشقیقه در صیاد

فتح طاول

ابل، بزرگ ستمکاری بود.

شهر جباران زمان، باخون اسیران پایدار مانده بود.

و سقوط بابل، نوید آزادی بود:

ازادی برای اجتماع از رمان

و ازادی برای پیروان مذاهب مختلف

پاکستان ماریچ فراز داشت که میبیسید تا فراز
میرسید، و در نینہ رام صعود به برج ها،
جایی برای استراحت و خواب گرفتن ساخته
بودند، که همه های گوکواکون شافت،
ماریچیک به فراز هشتمن بنیج میرسید، بر آن
پام، ماریچیک ساخته بودند، و در این مهار
تختنی آزارشنه برای پختن و میزی زر کن
بر آن بخور باشد، این اشتباهی های تند و سکر آوار
و غذان را نزکن میکشند، و جز این همه
و شهاها تباها هستند، زیبازن دفتر، که
قل مردوک او را فائز میگرد بود، میتوانست از
پاکستان برج حالا ارود و بر آن فراز، در میتر
پایردم و انتظار خداوند خود، بل مردوک را
داشته باشد، که چون مردی بر او پاید
میشد.

من برج زیرین، پر شگاه پل مردوك،
قراردادن، تالاری بزرگ که میکل خداوند
ذوق اجالات باشد را از برج مردوك، آن جاده
بودند، در برای مردوك، یاک تخت، یاک هیز
و یاک فرقار از ارادت اکه زن ناب داشت، و
پیست و پیکاره و شمشد کلوب نداشت، و
هیکل مردوك را سیار عظیم ساخته بودند، و
ذخیره ایمانه هر چهار و چهل دیگر را که قدر،
فاختان و بخاران غازتر، از سراسر غرب
آسیا تا ذغاله سر ازیر شدن نیل به اسارت آورده
بودند، دلا داگرد پر شگاه، پر ایل مردوك
برای ایمانه که هر چهار طبقه هجای
رومند و فاختی بیماند را با خود داشت،
ترکی و پرتقی پل مردوك، خانی پر جزوی
و عرشت طبل پایل نیود که خدایان سایر اقوام
باشد در پر ایسریش و آماده خدمت از ایمانه
پاکیش که بود و که کوچک خدمت ایمانه
اقوام و شور های دیگر، کار اسارت آن اقوام
و پر ایسیش، در پر شگاه مردوك ایمانه ایشان،
خدایان، و دل خدایان از زمین ها و شهرهای
میاند، و دل خدایان از زمین ها و شهرهای
که در آن سایه خود را پریز مردانه گشته
بودند، کهنه بود، و پر ایل از آن سر زمین
های بری خوشی، و به پایل می آید.
ک

ود در برای شور دیگر فاعل گرد.
این سیاه پر شور دیگر باشد، و همچو که
ایران، سر تیره های فراوان که در
رفتن و شکست، و در گرن شور های آزاد
استوار شدند، پر ایل خود را آورد و بودن تا
تست بحث میانه همچو یان نرسد، و درده مهال
نه های دفعای را، پیش بینی کرد بودند.
طیبیت، چون روزی تو زنده در کار دفاع
وقته بودند، اما، در چشم شهری کنده قدرت
للال و شکوه، پر ایله شسته بود، در یک
ماه پایل، که کاره، مسلط، گاهی های چهاران
ارواحت، گاهی های که ریخ طاطره چهاری
رومند و فاختی بیماند را با خود داشت،
شاه را بر کاخ چیزی افزوده بود، وابوه
و قشقاویک ها و کاخ ها، باشی خیره کنده قدرت
د، و در قاب کاخ ها، باغیان افق روندید
رد، باغی های هر چیزی باعی پر فرات رس طبقه دیگر
د. باغیان آذربایجان، که کنده نویکندر
اخت دند، تا طلاق هاعزه از خانم مادی
برانو آمیتیس، را که باعی های سر زمین
پوش خو مات، شاد گند.
در نیمه دیگر، و پر ایل با این کوشکهای
آتمه، پر شگاه بزرگ پل مردوك خدای
رجلان و پر هیبت پایل ایمانه بود، این
ک

این پایل بگوی و قدر تندیم، بود، که
سازمان اقام و شهر های میگیرد اما نمیگرد
از فرط بلند پروازی، خداوندان دیگر اقام را
نیز بر این استرات خدای خوش میگیرد.
اگر پایل، این شکوه و بزرگی را برای
پول مردوک و فرزندان را نیز بر تسبیح فریداشت،
داشت مردم شهر را نیز بر تسبیح فریداشت،
پسر برای اقام پایل، عشر تکنه ایم بود،
پرسنگاه استخاره همان بود و در همه
ششگاه، تهیه، ایام پایل بود و در قاب
هر چهل آن از سیصد و شصت بود، و در
که هر چهلیو آن سیصد و شصت بود، و در
که هر چهلیو آن مریع، دریک، قاراگره بود
و هر چهلیو آن مسد و هشتاد هزار بود، و این
وهمی، قاعده‌نی بود که بروزی آن چهارین
کل هفتاد و پنجم، و برقرار آن چهارین دیگر بسا
اعمه کوچکتر، برج هست تا بود، هر چهل
فرزان دیگری، و از بیرون، بر دیواره بیرون،
فرزان دیگری، و از بیرون، بر دیواره بیرون،

پاپل ستمکار پرگی بود، هر خشت بنای
این شهر بزرگ و خیرت آنکه با خون اسرائیل
یک قوم متمدن عجین شده بود، پرگ و ک
سر شهرا، شهری که اغراق شاهزاده خانم
هادی، «آمویس» دختر شاه «موختره»،
پوک دکتر در آن باغ های علاق مقاوم را ساخت باع
هایی که روی کارزارداشت و در شمار عجائب
 Hustekan دنیا میباشد.

در این شهر همه چیز بهم آمیخته بود، و
همچشم بسیار و پایان تا پایین بود، فروت،
قرن، قابی، وردک، آزادگان، اسارت، و
فوج اسریان، در محله های شهر، از تیره های
مخالفان، میگشت، فوج اسریان نمدن های
کوچک و بزرگ که نزد سه اسریان گنجانیده
ستگشکار پایی نمایند شده بودند، و پایل، هیولای
قدرت، همچو شکست نظر می امد.

بابل، شهر جاران، و آخرین بازمانده
تندن کوشالی بوده، هرچهار روز هر چهار
می سنتیندی غارت میکرد و به خود اختصاص
میداد، هرگز بر اندیشه کسی خطرور نمیکرد
که بابل، در جنگ کوچک روتپر کشیده
تذمیر برای ساختن یک شهر بی شکست بود،
چنان که بابل بکار بودند و باز از نیز
را «بینو-کندرز» داماد هووختره کرد بود تا
آنکه این شهر را از پیشوای ناگهانی سیاه
ماد، گمایان ^{داد} میگردید.

او پیش از آنکه به پایل در آتی، در
شمال بین دجاله و فرات سندی کشید، دیوارهای
به پاندی رسید و پس از ختمات دیوار پستی با یود
و سیمدد و هفتاد و پنج هزار پا در ماردا داشت.
و از دریاواره در درون رود کارهای دو رواد،
خندق های عمق پریده بودند که بر روی کار
صلح و آرامش، به کار ایسایر کشترانها
مریضید، و در وزیر گار کار مانی در راه
پیشوی سواره نظام داشتن بود، با پرسنل های
چون، و تبریز حصار داشتن استوار، کشتران های
پریار پایل کشته شدند، و کشتران های کنده و
جو، که از پریک سرشار بوده، و خوش آهنا
در تابیخ خورشید، چون خود را می خورد خشید
و کشتران های که بایان می رفاقت و خاسته انانی
دیواره سار پلندتار از دیواره شکستن، پیش
روی چو نود دیواره پیار، به بلندی سیمید با
و ضخامت هفتاد و پنج و پانچ و دریازی همچنان
فرستگ، این دیوار، چون همین، پایل را
در خود فرو برده بود و خندق های این همین
چون کمریدن کشیده بود که میتوان را
درینه کردند این میگردید، هنگام خلاص
پردازی برای ساختن قسمت هایی که آجر دیوار
شده، پدید آمدند اینه بود، مریع مکله و
پیش از آنکه به ضخامت سند ایستاد، و در قاسمه
با و نیم و به ضخامت سند ایستاد،
های معنی، پر از جراحت های همراه شسته بودند که
تلسم شکست پایاندیری بود و ساحابین آن بازو
های پربریو که این اجر های هم رشد را زیر
سرم میگذاشتند، همه امید استه بودند اگر
دیواری را چنین هیبت و استحکام، که کوکه
نفادند پس ایستاد، خواست از نیزینوی پریز
آسپ پیغیر طلسی، که گمان میبرند از
حاصل رفع آنان توافران است، راه ایستاد را
می بندند و شنیدن را پاره هاش جاوده ای

خطف خواهان گرد
این حصار بر آسوده، صد دروازه داشت،
هر دروازه پست و پیچ دروازه، و در ها از
مفرغ ساخته شده بود، دروازه ها به کاشی های
ریگی آراسته بود، ریگانی بسیار، سیاه، زرد
و آبی در میان رنگهای دیگر نهادند و پیشتر
بود، و پرینگره دروازه ها و میان کاشی های
با خط پیش طلبان ناگهوده ها نهادند دروازه ها
بر روی دشمن نقش بود، و در درون دروازه ها
مرخیخت، پال میند، و چهار گوش درون دیواره ها
از آن کشترانه باود، و چهارچوی ای انتشار
از دیواره بیرون دیگر، که به پلندی و ضخامت
روزنامه جشن شاهنشاهی

